

Vakantieprut

KLOENK!

Opa's rode autootje stopt met één wiel op de stoep voor het schoolplein.

Ben komt zwaaiend de school uit gerend. Hij trekt het achterportier open om zijn rugzak op de achterbank te gooien, maar dat gaat niet. De achterbank ligt vol met tassen, zakken en kratten.

Ben kruipt met zijn rugzak op de voorstoel.

'Hoi Opa! Wat ga je met al die spullen doen?'

Opa glundert. 'We gaan op vakantie!' zegt hij.

'Vakantie?' vraagt Ben. 'Wanneer dan?'

'Nu!' zegt Opa en hij start het autootje.

Ben kijkt Opa verbaasd aan. 'Nu? Dat kan toch niet?'

'Waarom niet?' vraagt Opa. 'Het is prachtig weer!'

'Ja, dat wel,' zegt Ben, 'maar het is vandaag woensdag.'

Opa grinnikt. 'Nou en?' zegt hij.

'Dat betekent dat het morgen donderdag is,' zegt Ben ernstig.

'Nou en?' zegt Opa nog een keer.

'Opa!' roept Ben ongeduldig. 'Ik moet gewoon naar school, hoor, op donderdag!'

'Ja, dat weet ik,' zegt Opa droog.

'Maar dan kunnen we toch niet zomaar op vakantie?'

'Tuurlijk wel!' Opa geeft gas en ze hobbelen het stoepje af. 'Er zijn toch zeker geen regels waarin staat hoelang een vakantie moet duren?'

Ben kijkt hem verbijsterd aan. 'Geen zorgen, jongen,' zegt Opa. 'Ik heb alles wat je nodig hebt al opgehaald van thuis. We vertrekken nu meteen!'

Na tien minuten draait Opa de auto het grindpad van een boerderij op.

‘Huh? Zijn we er al?’ vraagt Ben. ‘We zijn nog maar net vertrokken!’

‘En wie zegt er dat je ver weg moet als je op vakantie gaat?’ vraagt Opa. Hij stapt uit en trekt het achterportier open. ‘Het zou trouwens helemaal niet handig zijn om ver weg te gaan, want jij moet morgen gewoon weer naar school. Kom je nog helpen uitladen?’

Samen slepen Opa en Ben twee zware tassen naar het veld achter de boerderij.

‘Wat zit er eigenlijk in?’ vraagt Ben.

‘Dit,’ zegt Opa terwijl hij naar de grootste tas wijst, ‘is de buitentent. En dat is de binnentent.’ Nu wijst hij naar de kleinste tas.

Ben kijkt Opa aan en barst in lachen uit. ‘Een binnentent? Wie gaat er nou weer binnen kamperen?!’

‘Iedereen!’ antwoordt Opa en hij gooit de tassen neer op het gras. ‘Want de binnentent gaat ín de buitentent.’

Op het veld staan al een paar tentjes. Allemaal koepeltjes in verschillende kleuren – blauwe, rode, groene... Het lijken wel gekleurde iglo’s, denkt Ben.

Na een halfuur stokken bouwen, puzzelen, haringen hameren, trekken en sjarren, staat Opa’s tent als een huis.

Ben doet een paar stappen achteruit en bekijkt het resultaat. Opa’s tent lijkt in de verste verte niet op de gekleurde iglo’s op het veld. Hij is lichtbruin en puntig. Net een piramide. Een piramide tussen de iglo’s.

Opa klapt in zijn handen. ‘En nu is het tijd om wat te eten! Ik heb berehonger.’

In een van de kratten van Opa zitten een gasbrandertje, pannen, bestek en bekers. In een andere krat zitten de boodschappen: melk, eieren, brood, suiker, kaneel.

‘De beste campinglunch die er is...

Wentelteefjes!’

Terwijl hij een hap neemt van zijn derde wentelteefje schrikt Ben op. ‘O nee!’ roept hij uit. ‘Helemaal vergeten! Ik heb morgen mijn spreekbeurt!’

‘O, leuk!’ zegt Opa. ‘Waarover?’

‘Dat is nou juist het probleem,’ kreunt Ben. ‘Ik weet het nog niet. Ik wilde het vanmiddag bedenken, maar nu ben ik ineens op vakantie.’

Hij plukt aan zijn broek. 'En hier kan ik natuurlijk niets doen.'

Opa denk even na. Dan duikt hij in een van de tassen, rommelt wat en komt tevoorschijn met twee badmintonrackets. 'Behalve,' zegt hij triomfantelijk, 'als je je spreekbeurt over badminton houdt!'

'Over badminton?' vraagt Ben.

'Ja! Dat kunnen we uitstekend voorbereiden,'

zegt Opa. 'Badmintonnen doe je met twee rackets en een shuttle.'

Opa geeft Ben een racket en draaft naar het midden van het veld.

'Het kan met en zonder net. En je kunt een wedstrijd houden, maar bij de vakantievariant doe je het als team. Zo lang mogelijk overspelen.'

Na een kwartier heen en weer slaan zegt Opa:

'Veel meer weet ik niet over badminton.'

'Hm,' zegt Ben peinzend, 'dat is misschien een beetje te weinig voor een spreekbeurt.'

'Wacht eens even...' Opa rent terug naar de tent en gooit Ben zijn zwembroek toe. 'Zwemmen! Daar weet ik veel van. Borstcrawl, rugcrawl, duiken, schoonspringen...'

'Schoonspringen?' giechelt Ben. 'Kun je ook viesspringen dan?'

'Absoluut!' zegt Opa. 'Dat is mijn specialiteit.'

Opa en Ben trekken in de tent snel hun zwembroek aan.

Achter de camping ligt de rivier. Vanaf een houten steiger kun je zo het water in springen. Opa neemt een aanloopje en roept: 'Let op! Hier gaat de wereldkampioen viesspringen!' Hij springt en maakt midden in de lucht een keihard scheetgeluid. 'PPFFRRRT!'

Ben holt naar het strandje en rolt door het zand. Hij smeert nog een handvol klei in zijn haar en rent de steiger op. 'Let op! Hier gaat de NIEUWE wereldkampioen viesspringen!' En met een perfect bommetje plonst Ben in de rivier.

De rest van de middag maken Opa en Ben de

vieste sprongen die ze kunnen bedenken.

Terwijl ze liggen op te drogen in de zon denkt Ben na. 'De juf vindt viesspringen vast geen goed onderwerp voor een spreekbeurt,' zegt hij.

'Jammer,' zegt Opa. 'We hebben nog wel zo goed geoefend.'

Ben springt op. 'Ik weet een heel goed onderwerp dat we ook kunnen oefenen. IJsjes!'

'Briljant!' zegt Opa. 'IJsjes heb je in zoveel verschillende soorten en maten – daar kun je van alles over vertellen.'

De campingboer trekt de vriezer open. Daar liggen ze: Calippo's, Magnums, Raketjes, Schatkistjes, Cornetto's, perenijsjes en Twisters.

'Welke hadden jullie gewild?' vraagt de campingboer.

'Allemaal!' zeggen Ben en Opa in koor.

'Allemaal?' De campingboer kijkt naar Opa.

'Nou ja, niet alle ijsjes, maar van elk soort één.'

Het is voor een spreekbeurt,' legt Opa uit.

In de schaduw van een boom proberen Opa en Ben alle ijsjes uit. Ze maken netjes aantekeningen:

